

Sygn. akt V KK 346/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **T. A.**

skazanego z art. 244 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

w dniu 25 września 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 19 stycznia 2018 r., sygn. akt II K [...],

1. uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i uniewinnia oskarżonego

T. A. od popełnienia zarzuconych mu przestępstw,

2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 stycznia 2018r., sygnatura akt II K [...], T. A. uznany został za winnego, tego, że:

1 - w dniu 21 października 2016 r. około godziny 10:10 w K. na ulicy R. [...] wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w K. II Wydział Karny w sprawie o sygn.

akt II K 1120/12, wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 r. zakazowi prowadzenia rowerów na okres 6 lat, kierował rowerem w ruchu lądowym,

to jest przestępstwa z art. 244 k.k.,

2 - w dniu 21 października 2016 r. około godziny 10:40 w miejscowości K. wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w K. II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 1120/12, wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 r. zakazowi prowadzenia rowerów na okres 6 lat, kierował rowerem w ruchu lądowym,

to jest przestępstwa z art. 244 k.k.,

3 - w dniu 17 listopada 2016 r. około godziny 13:25 w K. na ulicy K. [...] wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w K. II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 1120/12. Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 r. zakazowi prowadzenia rowerów na okres 6 lat. kierował rowerem w ruchu lądowym,

to jest przestępstwa z art. 244 k.k.

Sąd uznając, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 k.k., na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. oraz art. 35§1 k.k. wymierzył T. A. karę 9 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu odpłatnej, niekontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 2 lutego 2018 r. (karta 84 akt sprawy II K [...]).

Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżył to orzeczenie na korzyść oskarżonego, zarzucając wyrokowi Sądu Rejonowego rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 500§1 i 3 k.p.k. oraz art. 244 k.k., polegające na nieprzeprowadzeniu rozprawy i wydaniu na posiedzeniu wyroku nakazowego pomimo tego, że dowody zebrane w postępowaniu przygotowawczym nie pozwalały na uznanie, że okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, w sytuacji stwierdzenia przez Sąd, że wyjaśnienia wymagają powstałe wątpliwości w przedmiocie ustalenia poczytalności oskarżonego, co skutkowało przeprowadzeniem postępowania dowodowego w tym zakresie na tym etapie postępowania sądowego, podczas gdy podstawą do wydania wyroku nakazowego jest materiał dowodowy zebrany w postępowaniu przygotowawczym i wskazany w

akcie oskarżenia, przy jednoczesnym nieprawidłowym przyjęciu, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przypisanych mu występków z art. 244 k.k., podczas gdy w datach ich popełnienia nie obowiązywał już orzeczonego wobec T. A. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 1120/12 zakaz prowadzenia rowerów.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, zatem przepis art. 535§5 k.p.k. pozwalał na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu.

Skarżący trafnie wykazał, że orzekający w sprawie Sąd rażąco naruszył przepis art. 244 k.k., oraz że ta obraza prawa miała istotny wpływ na treść wyroku.

Zaskarżony kasacją wyrok nie zawiera uzasadnienia, nie może jednak ulegać wątpliwości, że skazanie T. A. było skutkiem przyjęcia przez Sąd Rejonowy, iż w datach przypisanych mu przestępstw obowiązywał wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów.

Należy więc zauważyć, że podstawą stwierdzenia, iż oskarżony w dniu 21 października 2016 r. i 17 listopada 2016 r. nie zastosował się do orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów był wspomniany już wyrok łączny, Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 stycznia 2013r. Wspomnianym wyrokiem Sąd Rejonowy w K., na podstawie art. 85 k.k. i art. 90§2 k.k., połączył kary i środki karne orzeczone w sprawach VII K 1577/10 oraz VII K 1576/10 i wymierzył T. A. karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 6 lat (k. 6), natomiast w odniesieniu do pozostałych wyroków postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego umorzył.

Wskazać należy, że łączone w wyżej wymienionym wyroku łącznym środki karne zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów orzeczone zostały każdorazowo na okres 4 lat wyrokami zaocznymi:

- Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 września 2010 r., sygn. akt VII K 1577/10, który uprawomocnił się w dniu 24 września 2010r., a tym samym okres wykonania środka karnego liczony był od daty uprawomocnienia się wyroku (k. 15),

- Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 października 2010r., sygn. akt VII K 1576/10, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 marca 2011r., sygn. akt II Ka [...], a tym samym okres wykonania środka karnego liczony był od daty uprawomocnienia się wyroku (k. 15).

Nie budzi więc wątpliwości, że wobec trwania w dacie wydania wyroku łącznego biegu wykonywania orzeczonego środka karnego, sześcioletni okres zakazu prowadzenia rowerów, orzeczony wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 stycznia 2013r., sygn. akt II K 1120/13, rozpoczął swój bieg od dnia 24 września 2010r., to jest od daty początkowej biegu okresu orzeczonego zakazu prowadzenia rowerów, wynikającej z daty uprawomocnienia się wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w K. o sygnaturze II K 1577/10 i zakończył swój bieg z dniem 24 września 2016 r., a zatem przed datami 21 października 2016r. i 17 listopada 2016r. przyjętymi jako daty popełnienia przypisanych T. A. występków, z art. 244 k.k., w zaskarżonym wyroku.

Tym samym, T. A. kierując rowerem w dniach 21 października 2016r. i 17 listopada 2016r., nie naruszył zakazu wynikającego z wyroku łącznego Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 1120/12.

W tej sytuacji, już bezprzedmiotowe stało się odnoszenie do procesowej części zarzutu postawionego w kasacji, a dotyczącej naruszenia art. 500§1 i 3 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. i uniewinnił oskarżonego od stawianych mu zarzutów.

Natomiast o kosztach procesu, w tym kosztach sądowych postępowania kasacyjnego, orzeczono na podstawie art. 632§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 638 k.p.k.